

TEOZÓFIA

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT FOLYÓIRATA

89. évfolyam

1996

5. szám

TEOZÓFIA

A Magyar Teozófiai Társulat újraindított tájékoztatója.

Kézirat gyanánt

1996.

89. évfolyam 5. szám.

Szerkesztették:

Bárány Károly

Reicher László

Tartalomjegyzék:

Az őrtoronyban	1
<i>Radha Burnier</i>	
Mi az akarat?	4
<i>Linda Harris</i>	
Teozófiai fogalmak: Dharma	5
<i>Noel Ducevich</i>	
Guruk: jók és nem annyira jók	7
<i>Jack G. Patterson</i>	
Kérdés - Felelet	9
Hogyan tovább?	10
<i>Reicher László</i>	
A Teozófiai Társulat jelvényéről	17
<i>Bögös János</i>	
A szív útja	18
<i>Einar Adalsteinsson</i>	
Szegény szenvedő Magyarország	22
<i>A.F. Gouverne</i>	
Ismerd meg a teozófiát	25
<i>C. Jinarájadása</i>	
Szanátana Dharma	26
<i>C. Jinarájadása</i>	
Régi kínai képecskék: Sjun Tse, a királyi fiú	28
<i>A.G. Vreede</i>	
A Teozófiai Társulat nemzetközi hírei	30
A Magyar Teozófiai Társulat hírei	31
Az M.T.T. kiadásában megjelent könyvek	32
A Teozófia és a Teozófiai Társulat	33

AZ ŐRTORONYBAN

Írta: Radha Burnier, a Nemzetközi Teozófiai Társulat elnöke

Megjelent a "The Theosophist" című központi folyóirat 1996. júliusi számában.

Miért a Teozófiai Társulat?

Mindenkinek aki Teozófiai Társulati tagságot folyamodik, miként azt a belépési nyilatkozat formanyomtatványa is világossá teszi, szimpatizálnia kell a Társulat három kinyilvánított célkitűzésével. Bizton elvárható, hogy ha valaki aláírja a Társulat célkitűzéseit, és abban hangsúlyozottabban az egyetemes testvériséget, amit a Társulat a világba igyekszik vinni, a folyamodó megfelelő figyelmet szentel a Társulat jelentőségének, és az ahhoz való csatlakozás nem meggondolatlan és őszinteség nélküli cselekedet.

Ezért meglepő, ha néhány évi tagság után, valaki azt mondja, hogy nem azért lépet be a Társulatba, hogy annak célkitűzéseit támogassa, hanem valamilyen más okból. Még rosszabb ha azt a véleményt képviseli, hogy a célkitűzések egészen mások kellene legyenek mint amilyenek. Ha a célkitűzéseket megváltoztatnák, akkor a Társulat nem Teozófiai Társulat lenne, hanem valami más. Ez egyes országokban a Társulat jogi státuszát is komolyan befolyásolná.

A Társulat belső alapítói, H.P.Blavatsky és H.S.Olcott Tanítói, akik inspirálták és Amerikában összehozták őket, igen világosan nyilatkoztak arról, hogy mit képviseljen a Társulat, miként azt az általuk kegyesen írt levelek is bizonyítják. Sinnethez címezve 1880-ban, KH a következőket írta (Mester-levelek 3. kiadás, 2-es levél):

A Főnökök 'az emberiség testvériségét kívánják', valódi Egyetemes Testvériség megindítását, olyan intézményét, amely a világban mindenütt ismertté tenné magát, és felhívná magára a legmagasabban fejlett elmék figyelmét.

Szándékukat ismét és ismét hangsúlyozniuk kellett, mivel levelezőjük képtelen volt megérteni annak jelentőségét és a Tanítóktól tudást akart nyerni, mivel a tudás bizonyos kielégülést okoz, míg az egyetemes testvériségért dolgozni kemény dolog és látszólag kevésbé kifizetődő. A tudás hajszolása önző vállalkozássá válhat, és erre vonatkozott a következő figyelmeztető jegyzék: 'Csak aki szíven viseli az emberiség szeretetét, csak aki a gyakorlati testvériség regeneráló eszméjét felfogni képes, csak az méltó titkaink birtoklására.' (38. levél).

Mivel a Mesterek szavai nem jutottak el Sinnett tudatához, H.P.B. emlékeztette őt (138-as levél): 'Őn nem felejtette el amit ismételtén megmondtam és amit K.H. Mester maga is megírt önnek, nevezetesen azt, hogy a Teozófiai Társulat az Egyetemes Testvériség része....' Nagyon valószínű, hogy azok számára, akik messzire látnak és akiknek a múlt, jelen és jövő nyitott könyv, az emberiség további erkölcsi és szellemi zuhanása már ismert volt. Előre láthatták, hogy keserű konfliktusok és gátlástalanul önző cselekedetek fogják még hosszú időn át a világot sanyargatni. A testvériség hangsúlyozását nem lehetett másként fogadni mint erőteljes segítséget, amelyet az emberiség egészének kívántak szolgáltatni és amelyet kiemelkedő vállalkozásuknak nyilvánítottak.

Ma az emberiség háttal van a falnak, vagyis már nincs tovább hová hátrálni. (Az emberiség a falhoz van állítva). Vagy túlél ázáltal, hogy megéri és megvalósítja, hogy a testvériség és az együttműködés az emberi növekedés elkerülhetetlen szabálya, vagy a halálos fegyverek birtoklását, a környezet megmérgezését és más felelőtlen cselekedeteket magában foglaló 'haladás' eredményeként elpusztul a civilizáció. Ahogy a föld forrásai csökkennek, a versengés egyre erőteljesebbé, az egyéni és csoport önzés minden eddiginél agresszívabbá válik, és ehhez az önző célok alátámasztására torzult bölcselkedést fejlesztenek ki.

Nemrég a tudomány álarcá alá rejtett faji elgondolásokról írt könyveket adtak ki. Genetikai manipuláció szolgálnának eszközül ezeknek a 'tudományos fajelméletet követőknek', terveik végrehajtásában. A faji felsőbbrendűségi elméleteik bizonyítására, az IQ tesztek is kényelmesen manipulálják. Azonban alapkérdés, hogy: mi a valódi intelligencia? Akik azt hiszik, hogy az együttérzésnek, a szimpátiának és az önfeláldozásnak semmi köze az intelligens élethez, azokat magukat is IQ hiányosnak lehet tekinteni ha ezt az alapvető pontot előítélet nélkül vizsgáljuk és határozzuk meg. Jobb világot teremtenek a magas IQ-val rendelkező egyes emberek vagy éppen általuk válik rosszabbá a világ? Abból áll az intelligencia, hogy kiterjedt erőszakot, korrupciót és a biztonság hiányát hozza létre, amint az manapság mindenfelé történik?

Az Amnesty International arról számol be, hogy a jelen századunk minden eddigi kort túlszámalyalt az emberek kínzásában. A *The Guardian Weekly*, 1996 június 2.-i számában azt írják, hogy a fogházak létrehozására szánt Egyesült Államok-béli költségvetés 2% -ról 10 százalékra emelkedett. Minden 100.000 amerikai közül 565 a rácsok mögött van. A fogházak működtetése amolyan iparággá vált, ahol a szervezésben és a felügyeletben vezető szerepet töltenek be a tanácsadók és magán vállalatok. Ez hamarosan más helyeken is bekövetkezhet.

Ezért életbevágóan fontos az emberiség számára, hogy az egyéni, országos és minden más szinten az együttműködésért, a bizalomért és a testvériség kapcsolatokért dolgozzunk. A Teozófiai Társulat célja semmiképpen sem idejétmúlt.

A Társulatnak faj, vallás és további megkülönböztetések nélküli egyetemes testvériséget kell terjesztenie, és példaadás által kell megmutatnia, hogy az önzést, mindenki nagy előnyére kölcsönös bizalommal és szimpátiával lehet helyettesíteni. Az egység mellet szóló érvek nyilvánvalóak. Manapság az átlagos emberek is megláthatják, hogy ha a kíméletlen és gátlástalan önzés jelenlegi irányába haladunk, akkor a nehézségek fokozódni fognak. A haladott elmék egységként látják az életet. A jelenlegi összefüggésben nem szükséges mély filozófiai belátás megszerzése, hogy megértsük, miszerint a testvériség az egyetlen épeszű haladási irány és hogy nincs más alternatíva.

Az alosztályi munka

Néhány Teozófiai Társulati alosztály, különösen olyanok, amelyek teozófiailag távoli területeken vannak hajlamosak, hogy a kis tagságuk által érdekesnek talált bármilyen témával foglalkozzanak. A Társulaton belüli alosztályoknak és csoportoknak szabadságukban van bármilyen számukra érdekes témán dolgozni, és tetszésük szerinti tevékenységeket folytatni, azonban azt a szabadságot a Társulat jellegének és szerkezetének keretein belül kell alkalmazni. Ha mindegyik egység az egészre való tekintet nélkül működne, akkor a Társulat nem világméretű testületként működne, amely harmonikus beállítottságú tagok globálisan elterjedt családja.

Az emberi lények minden balga cselekedete mögött valamilyen filozófiai felfogás van. A manapság uralkodó agresszív, versengő magatartás gyökere abban a feltételezésében van, hogy nincs semmi az anyagi világon túl, és mivel az anyagi dolgok egymástól különállónak tűnnek, az alapul szolgáló bölcselkedés a különálló érdekek előmozdítását bátorítja, az egész kárára.

A tagoknak ezért a dolgok mélyére kell hatolniuk és rájönni arra, hogyan tördeli szét az emberi elme az életet, és ez egyenlőtlenséget és folyamatos küzdelmet von maga után; ugyanúgy arra is, hogy az emberi tevékenység egész mezejét megvilágító és boldogsággal elárasztó egyetlen bölcsélet a holisztikus. Egy dolog az olyan szavakat használni, mint egység vagy teljesség, de annak érdekében, hogy e szavak mély értelmét felfogjuk, és hogy tudjuk hogyan alkalmazni az emberi körülmények különféle aspektusaiban újonnan szerzett perspektívát, nemcsak körültekintő, hanem testvéries magatartásra is szükségünk van.

Emlékezzünk arra, hogy bár különféle okokból léphettünk a Teozófiai Társulatba, nem kellene benne maradnunk anélkül, hogy olyan irányban foglalnánk el magunkat, amely azáltal fogja megváltoztatni a világ gondolkodását, hogy elsöpri az előítéletek és gyanakvás pókhálóját.

Fordította: R.L.

MI AZ AKARAT?

A szerkesztőségi cikket a "Theosophy in Australia" c. folyóirat
1995. szeptemberi számában Linda Harris írta.

Fordította: Törökfalvy Edit

Azt mondják, hogy a Logosnak három arculata van: az akarat, a bölcsesség és a tevékenység. A bölcsesség és a tevékenység témája már különböző módon, tekintélyes figyelemben részesült. De mi az akarat? Úgy vélem, hogy az akarat az a minőség amely meghatároz, ösztönöz, engedélyt ad, amely szándékkal lát el. Énünk legmélyebb forrásából, az Atmanból ered. *"Thoughts for Aspirants"* (*Gondolatok a törekvők számára*) című művében Sri Ram azt írja, hogy a valódi akarat sohase erőltet, hogy csendben születik és magában foglalja mind a gondolatot, mind az érzést. Ha az akarat sohase erőltet, akkor a valódi akarat nem nyilvánulhat meg erőszak vagy kényszer által hanem szabad és nincs megkötve, miután a csendben születet ahol nincs kettősség.

Amint az Atman akarata egyre anyagiasabb birodalmakba hatol be, mindig több és több ellenállásba ütközik úgy, hogy mire eléri a gondolat és az érzés világát, természete teljesen elsététülhet vagy elferdülhet, ami annak a kondicionáló légkörnek tulajdonítható mellyel magunkat körülvevünk. Amennyiben az akarat ekkora ellenállásba ütközik, akkor hogy fedezhetjük fel legbelső Enünk akarátát? Sri Ram szerint ezt csak úgy érhetjük el ha központunkba összpontosítjuk magunkat. Központunk nem rendelkezik térrel vagy hellyel és ezért öntudata bármely ponton tevékenykedhet. Akkor azután engedhetjük, hogy akaratumk, mely egyenlő az Isteni Akarattal, megnyilatkozzon.

A kívánság és a vágy sokszor az akarat álarcat veszi fel. Ha központunkban akarjuk összpontosítani magunkat akkor fontos, hogy felismerjük a különbséget az akarat és a vágy között, melyek úgy tekinthetők mint egy érem két oldala. Az egyik a lélek szabad mozgása, a másik az anyag birodalmába tartozik. Ha meg akarjuk vizsgálni, hogy amit akarunk vágy-e vagy pedig az akarat belső sugallata, hasznunkra válik ha tekintetbe vesszük a kívánságunk mögötti indítékot. Az elme finom ravaszsággal vezethet félre; érdemes szándéknak látszó okkal indokolhat meg magának valamilyen kívánságot, de valójában csupán az önzés egyik válfaját álcázza. Azonban az igazság felfedhető ha lehántjuk a felrakódott gondolatrétegeket, hogy meglássuk min alapszik egy kívánság, vágy. Ha az önzés hajtja, akkor: vágy. Ha viszont a szolgálni akarás sugallja, akkor biztonsággal mondhatjuk, hogy akarat. Minél jobban le tudjuk hámozni ezeket a rétegeket, annál közelebb jutunk a tiszta akarat felfedezéséhez, ahhoz az Igazsághoz mely életünket mindjobban képes irányítani. Amikor központunkba tudjuk magunkat összpontosítani, ami tulajdonképpen egyenlő azzal, hogy átadjuk magunkat a Legfelsőbbnek, akkor Sri Ram szerint: "Amikor nincs saját akaratom, akkor a világon létező legerősebb akarattal tudok cselekedni."

TEOZÓFIAI FOGALMAK: DHARMA

Noel Duzevich írása a "Theosophy in Australia" c. folyóirat 1995. szeptemberi számában jelent meg. Fordította Törökfalvy Edit

1880-ban, amikor a Teozófiai Társulat székhelye még Bombayben volt Indiában, "Satyan Nasti Paro Dharma" lett a társulat elfogadott jelmondata. Ez a Benares-i (jelenleg Varanasi) Maharadzsa családi jelmondata volt. Ő a Teozófiai Társulat tagja és H.P.Blavatsky közeli barátja volt. A Maharadzsa engedélyezte családi jelmondata használatát. Ez közismerten a "*Nincs magasabb vallás az igazságnál*" fordításban van és ez a jelmondat található a legtöbb teozófiai kiadványon és sok teozófus munkatárs idézi gyakran, azzal a beleértett gondolattal, hogy a teozófusok csak a legmagasabb Igazságokat fogadják el és magyarázzák. Tehát a Dharma a teozófia fontos és integráns részeként ismeretes.

A hagyományos hindu gondolat szerint a szanszkrit "Dharma" szónak sokféle erkölcsi, metafizikai és vallásos jelentése van melyek sokszor összefüggnek egymással: az erkölcsi magaviselet normája, egyetemes becsületesség, kozmikus rend és elemek, valamint tanítás, azaz doktrína (tan).

A Titkos Tanítás szómagyarázata szerint (Adyar kiadás), a Dharma szó a dhri-től ered, ami azt jelenti, hogy tart, támogat, eltart, fenntart, kötelesség, igazság, becsületesség, rend, törvény, igazság, veleszületett természet vagy állapot.

A buddhizmusban elvekre és gyakorlatokra vonatkozik és a Szent Törvényt, a Buddhista Kánont írja le. Szabályai: az igazság, összhang, méltányosság és erény, és rendszerint Dhamma-nak mondják, ami a páli nyelven a szanszkrit Dharma-nak felel meg. A Dharmachakra, a törvény kerekének forgatása, a buddhizmust mint a újrászületések azaz a reinkarnációk rendszerét jelképezi.

A Bhagavad Gitá-ban Krishna, míg a jóga törvényeit magyarázza a csatatéren Ardzsuna harcosnak, ismételten utal a Dharmára mint ami kötelesség és törvény, és Adharmára, mint ami törvénytelenység, azaz ami a dolgok természetével ellenkezik.

A Ramakrishna szanszkrit szókönyvben a Dharma szó szerinti meghatározása úgy hangzik, hogy: az ami valódi természetet tartalmazza és jelenthet érdemet, erkölcsöt, becsületességet, igazságot, vallásos kötelességet vagy azt az életmódot amit az illető egyén természete szab rá.

Más források szerint a Dharma szó a dha szógyökből származik ami azt jelenti, hogy: visel, hogy a Dharma az amit az ember visel. Mint ahogy a ruha méltóságot adhat annak aki viseli, úgy a Dharma az ember méltóságának mértéke. Használható még a magasabbrendű élet megjelölésére is, mely kedvenc eszményeink, elért fejlődési színvonalunk, társadalmi helyzetünk és saját, önmagunkról és helyzetünkről való öntudatunk irányítása alatt áll.

A Titkos Tanítás első kötetében található *"Három alapvető előterjesztés"*-ben H.P.B. azt írja, hogy: *Az Ezoterikus Bölcsélet sarkalatos tétele nem tesz lehetővé az ember számára semmilyen kiváltságot vagy különleges képességeket, hanem csakis azokat amelyeket saját Én-je (Ego-ja) szerzett meg személyes erőfelfejtés és érdem útján, a lélekvándorlás és újrászületés hosszú során át.*" Fejlődésünk tehát ettől a két fogalomtól függ: a reinkarnációtól azaz attól a folyamattól melyben a fejlődő öntudat egymást követő, megfelelő és karmája által módosított anyagi testeket ölt magára, és a metempsychozistól, attól a folyamattól amelyben - szintén a karma törvényével összhangban - a személyes erőfelfejtés és érdem alakítja az emberi szervezet pszicho-mentális arculatait az archetípus szerint, azaz a Mennyei Ember hasonlatosságára. A reinkarnáció magában nem elegendő a megvilágosodás elérésére mely által lelki természetünk teljes dicsőségében tárul fel előttünk. A reinkarnáció a létek halmazódása, egy bizonyos számú élet megtapasztalása. Ezzel szemben a metempsychozisz arra a szükséges pszichológiai átváltozásra utal, melynek meg kell történnie ha a hön óhajtott célt el akarjuk érni. Platón azt állítja, hogy pszichológiai fejlődésünk lényeges kelléke a metempsychozisz, amely folyamat alatt a lélek tudatlanság, vagy szenvedély miatt és saját cselekedetei által megszegi az isteni Törvényt és ítéletet von magára. Platón továbbá azt állítja, hogy amikor a lélek saját erejéből úgy választ, hogy hátat fordít a nyomorúságnak, akkor kezd el a lelki megismerés magaslatára emelkedni. A pszichológiai fejlődésnek ez a folyamata nevezhető az ember személyes dharmájának.

A Szanattana Dharma, - a hinduizmus Örök Vallása, azaz Igazsága szerint a Dharmának négy szakasza van. Helyszüke miatt erre vonatkozóan itt további felvilágosítás nem lehetséges. Az olvasó több információt és teljes magyarázatot találhat Bhagavan Das: *"The Laws of the Manu - The Science of Social Organisation"* (*A Manu törvényei - A társadalmi szervezés tudománya*) című könyvében, amely a legtöbb teozófiai könyvtárban és könyvesboltban kapható. A Dharma nemzetekre és egyénekre egyaránt érvényes, és a fejlődés következő szakasza felé haladás törvényéhez kapcsolva, a nemzet vagy az egyén alapvető természetének tekinthető.

Nagyon helyénvalónak látszik a Dharma negyedik és végső szakaszát a "lemondás útjaként" ábrázolni. Ezen az úton ott van a felszabadulás utáni vágy és törekvés, és ezt a szakaszt az előző három szakasz befejezése előtt nem szabad megkísérelni vagy netán felkeresni. Ebben a szakaszban fokozódó mértékben nő az önzetlenség, a szenvedélytelenség, a részvét, ami a legmagasabb tudásban és végső békében éri el csúcspontját. Ezen a fokon az egyén gazdagon rendelkezik az anyag fölötti erőben, de ezen az úton a zarándok mellőz minden olyan kívánságot, tettet és törekvést, amely személyes kielégülését szolgálná, viszont erőit mások javára használja. Ezen az úton az érzéki öröm, az emberi kívánságok és szenvedélyek, az Isteni Szeretet, az Egyetemes Szeretet ellenkezője. Ez: az EGYETEMES ÉN állandó érzése és tudata és a Legmagasabb Igazság tapasztalása.

GURUK: jók és nem annyira jók.

Egy teozófus nézőpont

Írta: Jack G. Patterson

Fordította: R.L.

Megjelent a "Theosophy in New Zealand" c. folyóirat 1988. szeptemberi számában.

Manapság sokan vannak akik szellemi tanítóknak vagy "guruk"-nak nevezik ki magukat. A legtöbbször világszerte szervezett követői vannak. Néhányuk tanításait *szelleminek* lehet nevezni, azonban ez nem mindegyikük esetében mondható el. Ezért megkülönböztető képességre van szükség annak eldöntésére, hogy az egyes guruk tanításai milyen mértékben *szellemiek*.

Az ilyen döntés megkönnyítése érdekében teozófiai szempontból néhány összetevőt állapítottam meg, amelyek bármely különleges 'guru' tanításait feljogosítja arra, hogy azokat valóban szellemieknek lehessen tekinteni.

- (1) A guru életbölcseletet, valamint szellemi törvényekre alapozódó etikai kódexet tanítson.
- (2) A tanuló kapjon bátorítást, hogy az Isten-Energiával vagy a természettel harmóniában éljen és a mindennapi életében szeretetet és együttérzést nyilvánuljon meg.
- (3) A guru az önmaga-megvalósulását és az egység megtapasztalását helyezze végső célként a tanítványai elé. Ezért meditálást vagy más módszert tanítson, amellyel az ön-központos személyiséget úgy győzheti le, hogy a szellemi Én ragyogjon át rajta.

Amennyiben helytelen érzelmek által el nem ragadott őszinte kiértékelés arra mutat, hogy valamely érdeklődést kiváltó guru nem felel meg a fentebb felsorolt kritériumoknak, akkor óvatos megközelítési mód ajánlatos és ne bonyolódjunk bele amíg világosan nem látunk.

Ezen a fokon bölcs dolog gondosan figyelembe venni a következőkben felsorolt hét pontot, amelyek úgy gondolom különleges jellemzői annak, hogy az a bizonyos guru és/vagy tanításai nem érik el a korábbiakban jelzett szintet.

- (1) A 'guru' hatalomszerzés, vagy személyes nyereség elérése érdekében tanít önfejlesztést.

- (2) A 'guru' pszichikai erők önző célból történő fejlesztését tanítja.
- (3) A 'guru' ragaszkodik ahhoz, hogy csak *egyedül az ő* tanítása igaz. Sokszor csak a saját egojának csinál reklámot.
- (4) A tisztánlátás és a csodás események bemutatásának ugyanez lehet az indítéka.
- (5) A tanító azt állítja, hogy Mesterekkel vagy fizikain túli vezetőkkel van kapcsolatban. Az ilyen állításokat az átjövő üzenetek minőségén lehet felmérni. Megfelelnek-e a korábban körvonalazott kritériumoknak vagy gondos elemzéssel kiderül, hogy csupán jelentőség nélküli szavakat tartalmaznak.
- (6) A tanításokért felszámított pénz összege. Az utazási és egyéb költségek manapság jelentősek, és azokat meg kell téríteni. Azonban a szellemi tanításokért szerzett profit rossz indíték. Az igen nagy díjak általában arra utalnak, hogy a 'guru'-t nem érdekli őszintén tanítványai szellemi jóléte.
- (7) Szexuális gyakorlatokkal járó, vagy a szexet bátorító tanítások belevonása. Az ilyen tanítások, - amelyek általában tantrikus rituálókra alapozódnak - igen könnyen fekete mágiába torkolhatnak, ami viszont minden érintett számára katasztrofális lehet.

Az igazi guru tanítása egyszerű és merev szabályok nélküli legyen. A korai szinteken meg lehet követelni bizonyos megfelelő szabályokat, azonban a tanulót bátorítani kell, hogy saját magának találja meg, milyen disciplinára van szüksége, és hogy megtanuljon az élet minden aspektusában helytállni.

A guruk értékelésében ne az eszünkkel dolgozzunk, hanem a szíyünkéből induljunk ki. Így rátalálhatunk arra, hogy mi a helyes az intuíciónk számára - ami a magasabb Énünk hangja - és megtudjuk, hogy ennek elfogadásával önmagunkhoz vagyunk igazak. Arra is emlékezzünk, hogy az igazi guru tanítványaiban Isten szeretetét hívja élő és nem azt kívánja, hogy őt magát a gurut szeressük.

Példaadással nevelje követőibe az értékek olyan alapérzését, amely az életüket változtatja meg. Mutassa meg nekik hogyan irányítsák el a tevékenységüket az önérdektől az emberiség és minden élő jólétéért tett erőfeszítés felé.

Ezek az elgondolások igen idealisztikusaknak tűnhetnek, azonban az igazi tanítás szuper-etikára alapozódik, ami évezredek óta változatlan maradt.

KÉRDÉS - FELELET

Megjelent a "Theosophy in New Zealand" 1988. szeptemberi számában.

Kérdés:

Úgy gondolom, hogy teozófusok rosszul használják a "szabad akarat" kifejezést, amikor valójában "szabad választásra" gondolnak. Egyetért ezzel?

F.W.

Válasz:

Igen, teljes szívvel. Az élet napi választások, döntések dolga: mikor keljünk fel, mikor menjünk aludni, mit együnk, mire költsük a pénzünket, hová menjünk és így tovább. Ezek a személyiség szabad választásai.

Arról biztosítanak bennünket, hogy Isten képmásai vagyunk és ezért szellemek. A test fogságában lévő szellem-töredék EMBER-t eredményez. Amikor választunk, elménkben biztosak kell legyünk, hogy ki dönt, - az ember mint test, vagy az ember mint szellem. A választások igen különbözőek lehetnek. Az átlagos emberben, testének választása a kielégítés biztosítására irányulna; a szellemé pedig a szellemi növekedés szükségességén alapulna.

A döntés, választás naponta ismétlődő gyakorlat, kivéve azoknál a tétovázó embereknél akik soha semmilyen dologban nem tudják magukat elhatározni. Az akaraterő olyasmi amit akkor invokálunk és alkalmazunk a választásunkban, amikor az ilyen döntés saját szándékos impulzusainkkal ellentétes.

Az akaraterőt független elhatározásként, szabad akaratként lehet meghatározni. Helyesen alkalmazva roppant nagy erő, amely képessé tesz bennünket arra, hogy amikor fel szeretnénk adni, tovább haladjunk, hogy emberi szokásainkat szabályozza és ellenőrizze és hogy állandó csalódás ellenére is kövessük az eszményeinket.

Az ember vándorútján működő három nagy erő (a fejlődés, a karma és az akarat) közül a harmadik az egyetlen amelyet ezen a fokon kezelhetünk. A fejlődés létezési rendszerünk genezise és meghaladja a beavatkozási lehetőségünket. A karma a múlt vetésének működése (jóra vagy rosszra), amelynek eleveenerje a jelenben és a jövőben kell kimerülnön. Az akaraterő a miénk, hogy a karmikus örökségünket felébredesszük, figyelmen kívül hagyjuk, (bánatunkra) rossz célra használjuk, vagy befolyásoljuk.

Az akarat magja mindannyiunkban van és az akaraterő valóban az ember megmentője.

Uránia

HOGYAN TOVÁBB? IGÉNYEK, SZÜKSÉGESSÉG, SZÁNDÉKOK ÉS ELHATÁROZÁSOK.

Tágabb és szűkebb környezetünk higgadt és tárgyilagos vizsgálatára alapozódó helyzetfelmérésre, a bennünk lévő állapotok tisztázása közben szándékaink komolysága alapján jóirányú elhatározásokra van most leginkább szükségünk. Mindenekelőtt magunk összeszedésére, igazi indítékaink és céljaink tisztázására.

Ebben segítségünkre lehet a teozófiai irodalomból ismert egyik Mesterünk leveleiből idézett néhány mondat:

"Egyikötök sem lehet annyira vak, hogy azt képzelje, most van először dolga a Teozófiával. Bizonyára belátjátok, hogy ez annyi volna, mintha azt mondanánk, hogy okok nélkül jöttek létre hatások. Tudjátok meg tehát, hogy most töletek mindnyájatoktól függ, hogy ebben és a következő életben vajon egyedül küzdök-e a szellemi bölcsességért, vagy pedig mostani társaitokkal együttesen és a kölcsönös együttérzés és törekvés által egymást segítve. Áldásom mindenkire - aki megérdemli."

K.H.

Csak az a haladás visz el lassanként oda, hogy bennünket megért, amit a tanulmányozó a titkos tudásban az alapelemektől kezdve tesz. Csak így és nem másként keletkezhet szoros kapcsolat az intelligens emberek között, megerősítve és kifinomítva az együttérzés titokzatos kötelékeit. Ez azért van így, mert az ember az egyetemes Léleknek és magának a kozmikus Léleknek időlegesen elszigetelt töredéke.

K.H.

Bizatok önmagatokban, mint ahogyan mi is bízunk mindegyikötökben, mert nincs egyetlen olyan tagja sem a Társulatnak, akinek ne volna velünk kapcsolata, vagy akinek segítségére ne volna szükségünk. Mi másért választottunk volna mindegyikötöket, mint azért, mert szükségünk van rájuk? Nektek szükségetek van egymásra, nekünk pedig mindnyájatokra.

Jubileumi levél

Mire van itt és most a további nagy szükség? Az igaz, bölcs felvilágosításra, tájékoztatásra, figyelmeztetésre, szükség szerinti beszélgetésekre, a testvéri szereteten alapuló testi-lelki helyreállításra, gyógyításra, az emberi regenerálódásban való segítség nyújtásra, végül ebben állandó áldozatvállaló készenlétre.

Miért? Mert igen nagy a baj és kaotikus összevisszaság van körülöttünk. Hatalmas és igen veszélyes destruktív folyamatok vannak e századvégen és ezredfordulón.

Ezt mi most legfőképpen a Teozófia még alaposabb, mélyebb megértésével ellensúlyozhatjuk. **ÉLNÜNK KELL A TEOZÓFIÁT.**

Miközben ezt tesszük figyelmesen keresnünk kell a kapcsolatokat a tudománnyal, oktatással, neveléssel, pedagógusokkal, a tömegkommunikációs lehetőségekkel, hogy az Ősi- Időtlen Bölcsesség tanításait, morálját, etikáját segítsünk belevinni a köztudatba.

Miért? Mert például az utóbbi időkben derült ki, hogy tizenéves iskolások, diákok szellem és sátán idézésekkel kísérleteznek, aminek sok esetben tragikus következményei lettek. A kíváncsi kísérletezők nem tudják mivel játszanak, nevelőik, tanáraik, szüleik pedig az elmúlt több évtizedes hivatalos materializmus miatt is, és ismeretek hiányában, e tényekről szinte semmi felvilágosítást tájékoztatást nem tudnak adni. Mi viszont kellő teozófiai ismerettel tudánk, ha felkérnek rá és tudnak arról, hogy vagyunk.

A fő hangsúly nálunk elsősorban a TEOZÓFIÁN és kevésbé a szervezetten kell legyen. Az ŐSI BÖLCSESSÉG IGAZSÁGA és VALÓSÁGA, a TUDÁS, a SZELLEMI VILÁGOSSÁG, az EGYSEG (minden élő egysége), valamint mindannak a keresése, kutatása, tanulmányozása, meditációs megközelítése ami SZÉP, IGAZ és JÓ, továbbá BARÁTSÁGOS és SEGÍTŐ. Ezek megvalósítása felé való törekvés A LEGMAGASZTOSABB DHARMÁNK!

Azonban jól vessük a tudatunkba, hogy a világ és az emberiség jobbítását, felemelését, jóirányú szellemi változtatását mindig önmagunkon, saját magunknál kell kezdenünk. Azután kiterjesztenünk, átvinnünk közvetlen környezetünkre. Dolgoznunk kell hazánkért, ősi műveltségünkért is. Az emberiségért, minden élő testvériségéért, a teozófiáért tett szolgálat és áldozat sohasem lehet elég! Mindig azt vizsgáljuk, hogy "mit adhatok még", és sohasem azt, hogy "mit kaphatok, kapok"! Az természetes kell legyen, hogy a Teozófiáért és a Teozófiai Társulatért végzett minden munka önkéntes és térítés, ellenszolgáltatás nélküli, már csak azért is mert ún. "non-profit" társulat vagyunk. Ez akkor válik ténylegesen átélt valósággá, amikor az ún. eltávolodás és visszatérés ösvényét teljesen megértjük.

Világosan kell látnunk és meg kell értenünk, hogy állandó önvizsgálat, az indítékok tisztázása, szellemi feltöltődés és célirányos kisugárzás, gyakorlati alkalmazás nélkül, a jó és természetes életfolyamatok, a közösségi és társadalmi folyamatok összezavarodnak és káosz, pusztulás következhet!

Az egyéni, csoport, szervezeti, társadalmi célok összehangolására magasztos, serkentő, lelkesítő célokra van szükség.

Ha megértjük, akkor a TEOZÓFIA mindezt nyújtja, tartalmazza, elénk tárja. De ez csakis állandó **tanulmányozás, elmélkedés, meditáció és gyakorlati alkalmazás, tevékenység és szolgálat** által lehetséges a mindennapi életben.

Mi indokolja a Nemzetközi Teozófiai Társulat létezését és benne a Magyar Teozófiai Társulat létezését amióta van és itt és most?

A Társulat három célkitűzése, továbbá a fenti célok és működések! Ezért vagyunk! Ez a létjogosultságunk! Ez lehet, ez kell (kellene), hogy életünk értelme és célja legyen!

Mindannyian tudjuk, érezzük, tapasztaljuk, hogy súlyos, nehéz időkben élünk, tele problémákkal, ellentmondásokkal, nehézségekkel. Felgyorsuló történelmi fordulók sokaságában élünk, korszakváltásban. Az emberi tudatlanság, közömbösség, tunyaság, önzés, gyarlóság, tökéletlenség szinte alig változik. Sok jel és tény bizonyítja, hogy szervezett, ravasz és kegyetlen, kíméletlen hatalomvágy, uralomvágy, kizsákmányolás, ember és életellenesség erősödése van folyamatban. Erkölcsi és etikai, gazdasági csőd van. Ez igen veszélyes állapot! Ezek tekintetében itt és most nagyon sok és lényeges tennivalónk van.

Ugyanakkor fokozódó érdeklődés tapasztalható a teozófia és irodalma iránt, mert ebben a pokoli zűrzavarban egyre többen érzik, jelzik és ismerik fel, hogy könyveink, előadásaink, eszméink, eszményeink mutatnak rá a csodálatos belső összefüggésekre, magyarázzák a legtisztábban, legvilágosabban, sallangok és homályosságok, zavaros mellébeszélések nélkül a **valóságot, igazságot, ősi bölcsességet**.

Erőteljesen tevékeny, hatékony munkacsoportokra van szükség, (amelyeket a társulat korábbi évtizedeiben **alosztályoknak neveztek**), ahol a tagok a teozófiának és a teozófiai életnek első és legfőbb prioritást biztosítanak. Ennek a prioritásnak a lényegére még később visszatérünk.

Ezek a munka és tanulmányi csoportok ún. magcsoportokká alakulhatnak, amelyekből gondolatokkal, érzelmekkel, szavakkal, cselekedetekkel kifelé **is** hatva, beleszivároghat, bevilágíthat a Teozófia, az Ősi Bölcsesség a társadalomba, lassanként tisztítva, felemelve és átalakítva azt, bölcsőbb motivációkat gerjeszt.

Ne feledjük, hogy a **VÍZÖNTŐ KORSZAKBAN** vagyunk.

Azt is tartsuk szem előtt, hogy mások, elődeink felismerései, leírásai, elmondásai, közlései akármilyen csodálatosak és értékesek, mégis mind "csak" másodkézből való ismeret, tudás, tájékoztatás. A könyvek útmutatók, térképek a tájékozódás elősegítésére, **de a térkép nem a táj!**

Különben a felgyorsult és gyorsuló időnkben, jelenlegi ismereteink szerint a tudományos és műszaki ismeretek nagy része 4 -5 évenként elavul.

Az emberibb emberré válással, az elme, az intellektus és főleg az intuíció fejlesztésével, kibontakoztatásával, megvalósításával, - közvetlen felismerésre van szükség.

Egy ősi hindu mondás szerint:

**AMIRE GONDOLSZ AZZÁ LESZEL.
GONDOLJ TEHÁT AZ ÖRÖKKÉVALÓRA.**

Földünkön mind a kisebb, mind a nagyobb emberi közösségekben és a természetben is **rengeteg ellentétes, ellentmondó, valamint azonos irányú hatás, befolyás, működés, viselkedés, indíték, érdek** van egyidőben, vagy rövidebb - hosszabb ideig és kisebb - nagyobb térben működésben. **Mindezek eredője a tényleges mozgási és haladási irány**, ami lehet mind kreatív, mind destruktív irány. Mi mindannyian azért vagyunk egyénileg és csoportosan felelősek, hogy a konstruktív, kreatív irányt erősítsük.

Törekednünk kell arra, hogy teljes egészében és mélységében, komolyan megértsük, hogy fizikai életünk tényei, folyamatai tanulási lehetőségek. Az élet iskoláját járjuk mindannyian, és az most is nehéz problémákkal terhelt. Vállalt kötelezettségeinket becsülettel teljesítenünk kell, de gondosan válasszuk meg, hogy mit és miket vállalunk ezután. Itt is felmerül a prioritások kérdése, amire ahogy jeleztük még visszatérünk.

A személyiség (a kivülett) világában csak a bölcsességet, a maradandó egyéniséget erősítő tapasztalatok maradandóak. Minden ami született, keletkezett az mulandó is. Minden amit e-világi érdekből, indítékból teszünk az a mulandósághoz tartozik és ott működik! Minden amit igazán lelki - szellemi alapon, indítékból teszünk a maradandóságnak és az örökkévalóságnak szól! Mi magunk döntjük el, hogy mi az igazán fontosabb a számunkra.

Világosan meg kell különböztetnünk a mulandót a maradandótól és azt az örökkévalótól, állandóan tudva, hogy mindez az EGYETEMES EGY része, és teljességébe tartozik. Mégis, a mulandóságok világában élve és működve a maradandóért kell dolgoznunk és legbensőnkben az örökkévalóban kell éljünk és léteznünk. Mert igaz, hogy itt e világainkban éjszakai sötétség, zavarosság, nehézkesség van (káli júga), de minden ilyesmi is mulandó, elmúlik amikor itt az ideje.

Meg kell tanulnunk mindig a bennünk lévő legmagasabból, a mindenki másban lévő és minden látszat és nehézség ellenére kifejeződésre, megvalósulásra törekvő legmagasabbhoz (vagy legbelsőbbhöz) fordulni, szólni.

Mit is jelent a prioritás a mi életünkben és munkánkban?

Ha és amikor sikerül kiemelkednünk, túl tekintenünk a saját személyes ügyeinken, problémáinkon, korlátozásainkon:

- o akkor egyértelműen látjuk, érezzük, megértjük, hogy itt és most vannak a felelősségeink, feladataink,
- o hogy minden tőlünk telhető módon áldozatok, sőt önfeláldozás által is segítenünk kell,
- o hogy a Teozófia, az Isteni Bölcsesség, az Igazság és Valóság nem olyan, hogy sok minden mellett még ezzel is foglalkozunk, ha van rá időnk, kedvünk és érdeklődésünk,
- o hogy nagyon meg kell becsüljük azt a lehetőséget, alkalmat és jó karmát, hogy a Teozófiával közvetlenebbül is kapcsolatba kerülhetünk,
- o ezt mindannyiunk saját magunkkal és magunkban kell lerendeznünk, megoldanunk,
- o a Teozófiai Társulat tagjaiként csakis rajtunk múlik, hogy mikor válunk valóban teozófussá,
- o ennek egyik legbiztosabb jele, ha az összejegyzetek, a munka annyira fontos, hogy ha valamely korábban megbeszélte és elfogadott időpontra bármi más adódik, jön közbe, akkor úgy döntünk, hogy a teozófiai időpont már foglalt, és nem a teozófiát tesszük félre valami másért, bármily érdekesnek, vagy fontosnak tűnik is, mert éppen ezek lehetnek a szellemi érettségünk próbái, de mindez csakis akkor lesz valóban fontos ha értjük miről van szó a teozófiában. Azt viszont csak akkor fogjuk érteni, ha valóban elmélyülten tanulmányozzuk, elmélkedünk, meditálunk rajta, a gyakorlatban alkalmazzuk, dolgozunk érte, és rendszeresen résztveszünk a közös tanulmányozásokban.

Hogy másutt is megtalálható mindez? Miért éppen a Teozófiai Társulat? Itt talán nem eléggé érdekes, izgalmas, szenzációs? Másutt inkább az? Lehet. De akkor aki úgy véli, hogy az ott ennél érdekesebb, izgalmasabb, ambíció kielégítőbb, szenzációsabb, kevesebb fáradsággal gyorsabb sikert, megvilágosodást, beavatásokat ígér, ott kell keresse a számára megfelelőbbet.

A tények és a tapasztalat és sokak tárgyilagos véleménye is igazolja, hogy itt a társulatban tisztábban, világosabban, érthetőbben, sallangok és torzítások nélkül férhető hozzá és ismerhető meg az ősi időtlen bölcsesség. Az biztos, hogy lassúbb, de biztosabb lépésekkel, csak a komoly, kitartó, őszinte törekvő előtt tárul fel az igazság és a valóság. A társulat és azon belül a tanulmányi csoportok hatékonysága, tartalmassága pedig nagyrészt a benne résztvevők aktív erőfeszítéseitől függ. A társulat és benne a tanulmányi csoportok olyanok, amilyenekké a tagok együttesen teszik!

Viszont a pozitív beállítottságú, szimpatizáló irányzatokkal, csoportosulásokkal egyénekkel keressük a kapcsolatot és az együttműködést.

Jelen időnkben igyekeznünk kell megérteni, hogy **a múltunk gyermekei vagyunk**, így és ezek szerint élünk, de éppen ezért mind a jelenért, mind a jövőért szinte **felmérhetetlen a felelősségünk**.

Ha csak egy kicsit is többet tudunk az átlagosnál, már azt is segítségre kell használnunk.

Végül befejezőként, mit kell nagyon alaposan megértenünk? Azt, hogy:

- o Az Egyetemes Egy örökké elválaszthatatlan része vagyunk, onnan eredünk és oda térünk vissza.
- o Ezért legbensőbb lényünkben kezdet és végnélkül örökkévalók vagyunk.
- o Mindünkről és mindenről tökéletes és valóságos idea, elgondolás van az Isteni Elmében.
- o Ezért az isteni idea vonzása miatt kivétel nélkül mindannyian elérjük a tökéletességet és a megvilágosodást.
- o Mindegyikünk egyedi megnyilvánulás. Nincs két egyforma sem.
- o Ezért a kozmikus megnyilvánulásban egyedi hozzájárulásunk teszi teljessé az egészet.
- o Mindegyikünk hozzájárulása nélkülözhetetlen.
- o Ezért teljes mértékben felelősek vagyunk a feladatunk, elhivatottságunk (dharmánk) mielőbbi megértéséért és végrehajtásáért, elvégzéséért, megvalósításáért.

- o A megnyilvánult világ, életünk (életeink) szintere, - minden nehézség, akadály és zűrzavar ellenére, ellenállhatatlanul halad az isteni idea, az isteni terv megvalósulása felé.
- o Ezért mi mint a teljesség része, a korszakokon és életeken át haladunk isteni boldog megvalósulásunk felé. Ezen az úton testvéreinkkel együtt haladva minden alkotó, építő, kreatív cselekedetünk egy-egy előrevivő lépés. Mindez a kreativitás teljes természetünket átjáró boldogsággal tölthet el bennünket.

Az elnöki megbízottnak az 1996. szeptember 28.-i
M.T.T. Közgyűlésen elmondott beszédéből összeállította:

R.L.

- * * * * *

KORUNK NÉHÁNY NAGY GONDOLKODÓJÁRÓL

Fordította: Törökfalvy Edit

Dr. Rupert Sheldrake, angol biológus.

Művei: "A New Science of Life" (Új élettan) 1987.

"The Presence of the Past" (A múlt jelenléte) 1987.

"The Rebirth of Nature" (A természet újraszületése) 1990. .

Ő alakította ki a Morphic Resonance (formai rezonancia, együttrezgés) fogalmát. Ez a természetben rejlő emlékezés, ami nem csak egyedül a DNA-tól függ; vagyis ez a kollektív emlékezés nem-fizikai oka. A kristálytól, a természetig és a nyúlíg minden rendszert morfikus mező alakít ki, amit morfogenetikus (formaképző) erőknek is neveznek. A morfikus rezonancia olyan folyamat amellyel, mind időben, mind térben távolbhatás jár együtt. Ami pedig az emberi tapasztalatokat és emlékeket illeti, ezek korántsem az agyban elraktározott apró, anyagi részecskék, hanem egyéni emlékeink abból erednek, hogy a múltra hangoljuk magunkat.

Dr. Paul Davies, ausztrál fizikus.

Az elméleti fizika professzora. Doktorátusát a London-i Egyetemen nyerte el, ahol nyolc éven át a matematika előadója volt.

Művei: "Superforce" (Szupererő).

"God and the New Physics" (Isten és az új fizika).

"The Mind of God" (Isten gondolatai).

A TEOZÓFIAI TÁRSULAT JELVÉNYÉRŐL

Írta: Bögös János

A Teozófiai Társulat jelvénye szimbólumok sokaságát fogja össze és ezen jelképeket igyekszünk egyenként ismertetni, hogy a tisztelt olvasó külön-külön jobban megértse, majd egységében tegye meditáció tárgyává.

Ha a szimbólumokkal foglalkozunk, ne felejtjük el, hogy ezek másodlagos képződmények. Az elsődleges az élmény, a tapasztalat, a tartalom amit kifejeznek. Előbb volt a szellemi magatartás, előbb élték át, tapasztalták meg magasrendű szellemi emberek azokat a belső élményeket, melyet ez a jelvény kifejez.

OM, AUM

Ez alkalommal az embléma felső részén lévő szanszkrit betűkkel látható OM-mal foglalkozunk, amely a hinduizmus szent szava. A szanszkrit nyelvben nem csak a szó, de az írás minden betűje, minden hang szent szimbólum. Az OM, a teremtő Igét, vagyis a Logoszt jelenti, a felfoghatatlan valóságot, minden forrását. Az OM a világegyetem lényege, a mindeneget átfogó tudat egyetemes ereje és energiája, egyet jelent a tudat mindenütt jelenlévő hatalmával. Így módon az OM összeköt a szabadulással - vagy mint eszköz, amellyel elérhető, vagy mint az elérés szimbóluma.

A különböző utak dacára, amelyeken keresték, vagy melyek segítségével meghatározták, az OM hű maradt szimbolikus jellegéhez, nevezetesen azt kifejezni, ami túlfekszik a szavakon és a formákon.

Ezt az egyetemes szimbólumot, mely egyben mantra is, csakis a legnagyobb tisztelettel és tiszta körülmények között szabad kiejteni.

Természete szerint az OM maga a végtelenség, ama tudatfeletti szellemi állapotot szimbolizálja, amelyben minden egyéni törekvés megtalálja teljes megvalósulását.

Az OM rejtett erejének titka, mely a teremtés kulcsa, mely a dolgok való természetét leplezi, minden idők látnokai előtt ismert volt.

Fölismeréseket és tapasztalatokat csak az élő hagyományban jártas Mesterek segítségével és állhatatos gyakorlással lehet szerezni.

Az OM és a többi szent mantra ilyen előkészítés után tárja fel titkos értelmét.

A SZÍV ÚTJA

(The Way of the Heart)

Megjelent a "Theosophy in Australia" 1995. novemberi számában.

Írta: Einar Adalsteinsson, a T.T. Izlandi Szekciójának Főtitkára
Fordította: Törökfalvy Edit

Ez a cikk olyan útról szól, melyet senki sem kerülhet el és "a megvilágosodás felé vezető út" nevet kapta. Emberi fejlődésünk folyamán végigmegyünk ezen az úton annak minden változatában. Az út először a gondolatok, érzelmek, cselekvések, a küzdelem és szenvedés, a belső és külső világ, a napsütés és esős vihar közötti váltakozó tájakon halad át. Később mélyebben magunkba merülünk, a külső aktivitás hátterében keresve a valóság hangját. Amikor a sok érzelmi és mentális aktivitás az emberi lelket vasmarkából elengedi, akkor lassan elemelkedünk ebből a külső világból.

Mindnyájunk belsejében van valahol egy hely ahol csendesen ég az igazság lángja. Legjobb óráinkban, amikor a mentális aktivitás vihara egy pillanatra megnyugodott és a lélekben csend uralkodik, ennek a lángnak melegét és fényét mint örömteljes érzést érezzük mellkasunkban. Ezért ezt az érzést az emberi szívvvel hozzák kapcsolatba és az igazsághoz vezető utat néha a szív útjának nevezik.

A misztikus élmény

Van egy emberi élmény mely nem is olyan ritka mint gondolnánk, de leginkább csendben és alázatban tapasztalható meg. Nehéz leírni, mert egyénibb mint a legtöbb élmény és ezért ritkán kap szabad kifejezést, kivéve költői és jelképes nyelvbe álcázva. A misztikus élmény nevet kapta, azaz az élet egységének megtapasztalását, melyben a világegyetem és az emberi öntudat teljesen összeforr úgy, hogy csak a teljesség Egy Valósága létezik. Ebben az állapotban az egységet mint abszolút igazságot és szeretetet, abszolút megértést, összhangot és szépséget tapasztaljuk, és folytathatnánk megkísérelni leírni mindannak a jelentőségét amit szavakban nem lehet kifejezni. Ez az a valóság amit megközelíteni próbálunk, még ha tökéletlenül is. Azonban úgy hiszem, hogy csendes belső elmélkedéseink legjobb óráiban valamikor mindnyájan éreztük már ennek legalább az illatát.

Másfelől úgy tűnik, hogy a mindennapi élet valósága az emberi gyengeségek töviseivel és szenvedéseivel jellemezhető, és itt kell elkezdenünk az igazság utáni kutatást.

De hová vezet ez az út és hogyan közelíthetjük meg? Hogy találhatjuk meg és tehetjük életünk szerves részévé az igazság és szeretet szubtilis érzését úgy, hogy többé soha el ne hagyjon? Próbáljunk mindnyájan néhány lépést tenni befelé, efelé a valóság felé; nézzünk szívünkbe és keressük az örömmek és szeretetnek azt az illatát. Gondoljunk a barátságunk arra az egységére mely az öröm és a bánat megtapasztalásában azonos az egész világon minden nép számára. Ne álljunk meg itt, de próbáljuk ezt az érzést belevinni napi életünkbe, és sugározzuk minden élőlény felé aki az úton mellettünk megy.

Szenvedés és fájdalom

A szív útja szenvedéssel kezdődik - nem az önsajnálattal szenvedésével, de a mások szenvedéséért érzett szív fájdalommal. A szenvedésnek és altruizmusnak ezen önzetlen érzése által születik meg a megértés, ami a szeretet rokona. Ez a szenvedés egyenlő a másokkal való együttérzéssel, a minden szenvedő iránt érzett részvétellel, elfelejtve önmagunk sajnálatát. Az élet lényegét úgy találjuk meg ha gondolkozunk az életéről, érezzük azt, hogy mindenben élet van, részt veszünk benne azáltal hogy érezzük, megértjük és szeretjük - és nem úgy, hogy uralkodunk fölötté vagy birtokolni akarjuk. Az állandó ellene való küzdés helyett meg kell tanulnunk az életet holisztikus szempontból nézni és szövetségesünké tenni. A holisztikus nézet mindent egy egyszerű teljesség részének tekint, ahol mindenkinek a saját természete szerinti szerepe van és ahol senki sem fölösleges, még a leghíványabb ember sem. Ez a minden élőlényről való föltétel nélküli gondoskodás a szeretet természetében gyökeredzik.

Meg kell tanulnunk értékelni a fájdalmat. A fájdalom a tanítónk, életünk vezetője. A fájdalom se nem rossz, se nem jó, de üzenet számunkra, hogy hiányzik az összhang, hogy egyensúlyhiány áll fenn, amit helyre kell hozni. Ez az élet biztos jele. A fájdalom nem azonos a szenvedéssel. Fájdalom és szenvedés együtt is felléphetnek, de nem szükségképpen mindig. Az emberi szenvedés elmebeli állapot ami álhiedelmekből és a fájdalomtól való mentális és érzelmi menekülésből ered. A tudatlanság, az elkülönültség "maya" - jának (káprázatának) gyermeke. Ha valóban megérténénk a fájdalom természetét, akkor nem lenne többé szenvedés, mert ez a megértés mély értelmet és céltudatot hozna magával. Minden elmebeli állapot mely megértést hoz magával, örömet is hoz mely eltörlí a szenvedést minden formájában. Tehát a szenvedés nem más mint mély megértés hiánya, amikor nem vagyunk képesek meglátni azt "ami van".

A szív útja magában foglalja az érzékenységet. Nem a gyengeségről vagy a kifinomultságról van itt szó, hanem inkább arról, hogy legyünk egyidejűleg érzékenyek és különállók és így legyünk képesek helyzeteket elfogadni anélkül, hogy hozzájuk kötődnének vagy menekülni akarnánk tőlük.

Hogy érzékenyek lehessünk, kell hogy rendíthetetlen hitünk legyen az életben és a létben, különben belép a félelem és a szenvedés és az kizár bennünket az életből. Meg kell tanulnunk minden pillanatot úgy venni ahogy jön, tehát megtanulni a jelenben élni. Közülünk legtöbben falak mögé vagyunk zárva, amiket pszichénkben építettünk fel, mert nem voltunk képesek szembenézni az élet fájdalmával és kínjával. Ahhoz, hogy megtaláljuk a szívhez vezető utat, ezeket a falakat, amelyek még a másokkal való kapcsolataink közé állhatnak, kitarthatóan fel kell égetnünk.

Az út követelményei

Az első lépések egyike az őszinteség; először is önmagunkkal szemben, de mások iránt is. Meg kell vizsgálnunk nézeteinket, hitünket, eszméinket, emlékeinket, szokásainkat és külső hagyományainkat, mert ezek irányítják reakcióinkat és a másokkal való közlekedésünket. Meg kell tanulnunk mindenki iránt egyenlőnek lenni, az embereket előítéletek nélkül elfogadni, ami azt jelenti, hogy bízunk kell kapcsolatainkban és az embereket úgy kell elfogadnunk amilyenek, és nem úgy ahogy mi szeretnénk ha lennének. Ahelyett, hogy mindig hátra néznénk és a jövőt a múlt emlékei szerint mérnénk, megtanuljuk teljesen elfogadni a jelen pillanat közléseit úgy ahogy jönnek.

Megtanulunk határozottnak lenni, de ugyanakkor elővigyázatosnak és ébernek is. Megtanuljuk a pozitív kétely használatát; esélyt adni a dolgoknak anélkül, hogy pártolnánk vagy elleneznénk azokat. A pozitív kétely nyílt elmére vall, míg a negatív kétely nem más mint fordított előjelű vak meggyőződés, és akkor végnéfküf stagnálunk mert minden *lehető új belátás előtt becsukjuk az ajtót. Míg a bizalom alkalmakat szolgáltat ha ugyanakkor elővigyázatosak vagyunk, a bizonyosság nincs tudatában a pillanat veszélyeinek. Másfelől, a meggyőződés és a negatív kétely elkülönülve élnek képzelt elefántcsont tornyokban, a valósággal való minden kapcsolat nélkül.*

A szív útján nincs sok hely a gondolatoknak, emlékeknek, a félelmeknek vagy óhajoknak. A gondolati aktivitás - képzelet, emlékek, kívánságok, érzelmek és a személyes cél és akarat - más szóval: gondolatfolyamatunk, elfátyolozza látásunkat a szeretet Egy fénye elől. Rendszerint túlságosan elfoglalnak a gondolatok ahhoz, hogy képesek lennénk a szív gyengéd és csendes belátásait észlelni. Ezért elménk összes határait le kell bontanunk.

Eszközként szolgálhat nekünk a megértés és a szeretet, melyek tulajdonképpen azonosak. Mindenekelőtt meg kell értenünk az élet minden egyes eseményének értelmét, hogy mindenben az igazsághoz közeledjünk, hogy összhangba kerüljünk az élet szándékával és a minden dolog és esemény mögött rejlő céllal.

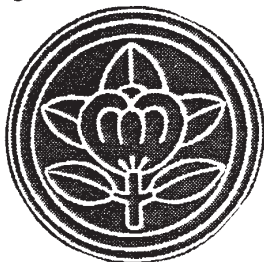
Az életnek ezt az értelmét nem lehet szavakba önteni, sem a fogalmak köntösebe öltöztetni. Ezt csak a szívben lehet megtalálni mint összhangot, mint kibékülést, szeretetet, örömet vagy a mély megértés érzését. Ez a szándék mindig ugyanaz, de mégis örökösen új és friss. Látható a virágban, az égben, a gyermekben, az emberi szenvedésben, az életben és saját magunkban. Olyan mint a fény mely egy, de a dolgokat külön külön a maguk egyedülvalóságában mutatja be. Ez az a fény mely a szív legmélyebb gyökeréig árasztja melegét. A életnek ez az értelme legtöbbször nagyon távolinak tűnik. Mi a tárgyak közti különbséget nézzük, a fény színes tükröződését, lemérjük és összehasonlítjuk anélkül hogy tudatában lennénk minden fény életadó forrásának.

Az amivé lennünk kell, mag alakjában már bennünk van. Növekedni annyit tesz mint megérteni, hogy mitől fejlődik legjobban a mag. Nekünk természetes úgy nőni mint a virágok, de a növekedés élénkebb és erősebb lesz ha megtanuljuk a lélek kertjeit kigazolni és valódi énünket a megértés napsugara előtt felnyitni.

Élet a szív útján, a szolgálat élete, de mi is a valódi szolgálat? Az egyetlen ajándék amit másoknak adhatok, saját alázatos lényem; de önmagunkat adni nem azonos egy ajándék adásával, hanem annyi mint nem birtokolni semmit sajátmagunkért, de másokért mindennek lenni amik csak vagyunk. Itt beszélhetünk minden élet igaz megbecsüléséről, de ennek magában kell foglalnia a közeli és távoli látóképességet is ha az egységes pillanatért akarunk élni, ugyanakkor sose tévesztve szem elől az élet értelmét mely az örökkévalósággal van összefüggésben.

A szív útja érzékeny tudatosság, közeli, meleg, szabad, éber, realisztikus és bölcs. Szívünk egy a világ szívével. Vidámság vagyunk, de ez nem a miénk; ez a világé - az életé mely körülöttünk mozog.

Vannak akiknek a látása szélesebb, akik meglátták az egyetemes értelmet, amit sohasem vesztenek szem elől. Szívünkön keresztül kapcsolatba léphetünk ugyanezzel a valósággal és akkor a testvériség eszménye élő valósággá válik mindennapi életünkben. Pszichénkben javulás történik. Lelkünkbe ömlik a lét leírhatatlan, elsődleges háttere, az élet lehelete, az élő jelenlét. Végnélküli útra indultunk el. Elöttünk a céltudatos értelem, örökkévalóság a jelenben, végtelenség ami itt van - a Nagy Megvilágosodás.

SZEGÉNY SZENVEDŐ MAGYARORSZÁG
A.F. Gouverne asszony egyik reggeli beszéde Huizen-Naardenben
1956. novemberében
Megjelent a St. Michael's News 1957. januári számában

Ezekben a napokban mind a szívünk, mind az elménk eltelt az egész világ nehézségeivel és most különösen Magyarország szenvedéseivel és nyomorúságával és a magyar menekültek ezreivel. Egy egész nemzet tragédiája játszódik le előttünk, egy nép tragédiája, amely fellázadt az elnyomás és a rabszolgaság ellen, és amelynek szellemisége elég erős ahhoz, hogy teljesen feláldozza magát a szabadságért és az emberi jogokért. Felkelésük első hetében már úgy tűnt mintha elnyerték volna a győzelmet, de azután hirtelen kegyetlen és igazságtalan elnyomás következett be, amely minden szabad nemzetben mély felháborodást váltott ki és spontán kívánságot e bátor nép megsegítésére. De mivel tehetetlenek voltunk ezt megtenni, úgy éreztük, hogy a hatalmas katasztrófának csupán szemlélői vagyunk, és bizonyos módon igaz az, hogy most ugyanolyan helyzet van, mint a legutóbbi nagy háború előtt és alatt, amikor zsidókat és másokat üldöztek, akiknek a legkegyetlenebb szenvedéseket kellett elviselniük. Mi akkor is képtelenek voltunk a segítségükre sietni. Akkor 1939-ben Dr. Arundale, a Nemzetközi Teozófiai Társulat akkori elnöke, erről a tárgyról minden T.T. alosztálynak levelet küldött.

Abban az alábbiakat írta:

"A történelem eme kritikus időszakában végig kell játsz-anunk a nagy Játzmát, nem a mi személyes játékaikat, hanem az Élet Játékát, a Belső Szellemi Hierarchia Kormányzatának Játékát. Amit tehetünk az, hogy az Ő emberük legyünk és nem csupán szolgájuk. Remélem értitek a különbséget. Igyekeznünk kell felismerni az Ő tervüket, amelyet nem homályosít el a mi személyes szempontunk vagy eszméink. Továbbá igyekeznünk kell magunkat teljesen elfeledve az Ő akaratak vezetékeivé válni. Az isteni terv számára az kell legyünk, amire a tervnek szüksége van. A világ most is a demokrácia útján nevelődik, és az elnyomók, valamint diktátorok az ostorok amelyekkel a világ Belső Szellemi Kormányzata bennünket ős-tönöz, mivel elfelejtettük az Ő alapelveiket és a különböző nemzeteket, különösen a felelős nemzetközi szervezeteket kötelességeiket illetően felébredteni. Így a diktátorok és gonosztevők, ha öntudatlanul is, tulajdonképpen az Isteni TERV segítői."

Krizisek idején három nagy tulajdonságra van szükségünk.

A első: a BÁTORSÁG, amely a kétségbeesésnek és a reménytelenségnek, valamint az eljövendő győzelembe vetett hit csüggedésének pontosan az ellenlábasa. Ez a Fajta bátorság úgy fogadja a dolgokat és eseményeket amint jönnek, és bármi történjék is, tovább végzi a munkáját.

A második ilyen tulajdonság: a HIT. Hit az Igaz Törvényben, hit az emberiség fejlődésében, hit önmagunkban, hogy bármilyen alázatosan is, képesek vagyunk az Élet Játékában a magunk szerepét megvalósítani.

A harmadik: a JÓAKARAT. Ott ahol valódi jóakarát van, ott minden másik ember iránti tisztelet is van és ha az a másik ember szenved, akkor ott részvét és együttérzés is van.

Ezért mi is a legmesszemenőbb együttérzéssel viseltetünk a bátor magyar nép iránt. Mert ez a nép nem csak a maga megváltásáért áldozza fel magát, hanem értem, érted és minden nemzetért az egész világon. Az emberiség fejlődésének céljáért odaadta legigazabb életét és ezért mi valamennyien lekötelezettjeik vagyunk annak a nemzetnek, amely bizonyos módon a mi Mesterünknek a Fejedelmnek népe. Azt se felejtjük el sohase, hogy bár öntudatlanul, azért is harcol, hogy az emberiség maga teremtette szörnyűségét, amelyet ti és én, az egoctrizmusunkkal, önzésünkkel és tudatlanságunkkal hoztunk létre azzal, hogy eltértünk az élet alapvető törvényétől, megsemmisítse. A világon nem volna gonoszság ha az emberiség nem teremtett volna ilyet, és még folyamatosan tovább teremt ilyen elementáris gondolatformákat, melyek embertársaink helytelen gondolkodása és érzései következtében mind erőben mind hatalomban folyamatosan erősödnek, és ehhez a mi öntelt és önimádó gondolataink, egoizmusunk és eltúlzott önbecsülésünk adja a tápot. Sajnos az ember jelenlegi állapotában lelketlen. Az én-sége, és elméjének abnormalis túlfejlesztése elsorvasztották és kیهeztették a lelkét és ezért úgy cselekszik mint a lelketlen ember. Ez pedig szenvedést hoz magával. Más ember bánatát csak akkor tudjuk megérteni, ha már magunk is szenvedtünk és részvétet érzünk, ami a fájdalom megosztását eredményezi. Csak így tudunk igazán enyhülést nyújtani és a szenvedésnek értelmet adni, ahhoz hogy eszköz legyen az igazi Mélységekhez, az igazi áldozathoz jutásban és így megtanuljuk hogyan kell másért meghalni.

Ilyen állapotban már nem tudunk elítélni, vádolni, és ha igazságtalan cselekedetet látunk, a Törvényen erőszak elkövetését és a körülöttünk zajló tisztátalan életet, akkor úgy érezzük majd, hogy mindez a saját magunk túllépései, a saját tisztátalanságunk. Magunk is belekeveredtünk és ezért el kell szenvednünk a büntetést.

De hozzá kell látnunk a kijavításhoz, minden körülöttünk történő igazságtalanság helyrehozásához. Akkor már nem lesz lehetséges a vádaskodás és a túlzott önbecsülésnek már nem lesz alapja. Akkor már egységben vagyunk és a megengesztelés ereje mindent megengesztel amit körülöttünk rosszul tettek. Tárjuk ki szívünket a legmesszebbmenőben mindazok felé akik szenvednek, és minden szenvedést, bánatot, minden igazságtalanságot és gonosztettet így tegyünk magunkévá, hogy így téve velük szenvedjünk. Ekkor vesszük fel a magunk keresztjét és követjük ŐT, aki a világ bűneit is magára vállalta. Így válunk " az emberiség segítőivé".

- * _ * _ * _ * _ * _

A Bolygó-Szellem küldetése az, hogy megüsse az Igazság alaphangját. Ha pedig egyszer ez utóbbinak rezgését úgy irányította, hogy zavartalanul végigfuthat ama faj láncolatán és a ciklus végéig - akkor a legmagasabb lakott szférák lakója eltűnik bolygónk felszínéről, egészen "a hús" következő "feltámadásáig". A primitív igazság rezgéseit nevezik a ti bölcselőitek "velünk született eszméeknek".

K.H.

Az egyetlen cél ami felé törekedni kell, az ember állapotának megjavítása oly módon, hogy fejlődésének különböző fokaihoz mérten és az országhoz alkalmazva, amelyben lakik, s amelyhez tartozik, hirdetjük neki az Igazságot.

. K.H.

Igyekszetek jóságos rábeszéléssel és ha nem is mihozzánk, hanem az igazság ügyéhez való hűségre hivatkozással véget vetni minden hamis nézetnek, amit csak találtak. Éreztessétek meg ezekkel az emberekkel, hogy nekünk nincsenek kedvenceink, hogy mi nem a személyeket szeretjük, hanem jó tetteiket és az egész emberiséget.

K.H.

Egy tévedésnek az a legjobb ellensúlyozása, ha becsületesen és nyílt elmével megvizsgáljuk az összes szubjektív és objektív tényeket.

K.H.

SZANÁTANA DHARMA

Írta: C. Jinarájadása

Megjelent a "The Indian Theosophist" 1949. január-februári számában

Fordította: Hary Gizella

Az indiai vallás és az indiai kultúra minden lehető megnyilvánulásának legjelentősebb leírását egy szanszkrit kifejezés adja meg: a Szanátana Dharma. A Szanátana Dharma azt jelenti, hogy az univerzum alapját az Igaznak általános elve képezi, és hogy ez az elv változatlan. A buddhizmusban a "Dharma" szó ugyanezt a gondolatot fejezi ki, mert a Dharma a világegyetem alapját képező nagy törvényt jelenti. Amíg a hinduizmusban a Dharma fogalma Ishvara Akaratához kapcsolódik, addig a buddhizmusban a Dharma a világegyetem azon törvényeinek gyűjtőmeghatározása, amelyek a megnyilvánulásba érkező univerzum tényéből természetszerűleg következnek.

A buddhizmusban nem kapcsolják össze a Dharmát semmiféle Törvényhozó akaratával, mint a hinduizmusban, ahol a Szanátana Dharma a Törvényhozó Akaratát jelenti. A hindu civilizáció fő tétele ennek a nagy Törvénynek a létezése, mert csak az a civilizáció helyes, amely a Szanátana Dharmán épül fel. De mind a hinduizmusban, mind a buddhizmusban beismerik azt, hogy az emberek gyakran megfélelmeznek erről az ősi törvényről, jöllehet ezt a törvényt hajdan olyan Lények nyilatkoztatták ki, akik maguk fedezték fel a törvényt és maguk fogalmazták meg az emberek számára. Shri Krishna megállapította, hogy a Dharmát újra és újra meg kell határozni, és ugyanezt hirdette Buddha is. Így tehát a hinduizmusban és a buddhizmusban egyaránt elismerik azt, hogy időről-időre felmerül annak szüksége, hogy a Szanátana Dharmát újra meghatározzák.

A Szanátana Dharma, éppen azért, mivel "Szanátana", azaz örökkévaló, megnyilvánulásaiban nem szorítható be semmiféle vallásba vagy kultúrába. Ezek szerint az ősi Egyiptomban, Júdeában, Görögországban, Perzsiában és a kereszténységben egyaránt találunk tanításokat egy ilyen általános törvény vagy alapelv létezéséről. Arábiában is az Isten Akaratából tanítanak, mely örök és változatlan. A múlt országai között India egyedül áll abban, hogy Indiában a Szanátana Dharma sokkal világosabban és teljesebben van megfogalmazva, mint bármely más fennálló vallásos hagyományban. A hinduizmusban, dzsainizmusban és buddhizmusban olyan terjedelmes leírásokat találunk a Szanátana Dharma működéséről, amilyenek más vallásokban alig lehetségesek.

Ezt a Dharmát kétféleképpen fogalmazták meg. Első alakjában mint bizonyos törvényelvek vagy magatartási szabályok sorozata jelenik meg. Ezeket a törvényelveket közvetlen intuícióval vagy látnoki képességgel fedezik fel a bölcsek. Először az általános elveket állapítják meg, azután ők maguk, vagy a tanítványaik viselkedési szabályzat formájában dolgozzák ki, és azt kötelezővé teszik az emberek egymásközötti kapcsolataira.

A Dharma meghatározásának azonban van egy másik módszere is, és ez a módszer különösen jellemző a régi görögök és a modern tudományosság eljárásaira. Itt a részlet-tényeket csoportosítják, és ezekből vonják le a viselkedési szabályokat, amelyek végeredményben éppen olyan spirituálisak és morálisak, mint az előző módszer szerint kinyilatkoztatott elvek. Platón eljárása különösen jellemző erre a módszerre, amely a részletekből indul ki és érkezik el az általános elvig. Ugyanez a módszer van kifejlődőben a mai modern tudományoknál, bár egyenlőre csak itt-ott fedezi fel egy-egy tudós a természet tényei mögött rejlő szellemi elveket.

Amint már megállapítottam, a hinduizmusban, a dzsainizmusban és a buddhizmusban elismerik azt, hogy a Dharma bizonyos fokig el szokott halványulni az emberek elméjében, és újra-meghatározása válik szükségessé. Ugyan még fennmaradt a szentírásokban és mint bevezetett kultusz a templomokban és szentélyekben. De az idők folyamán lassan eltűnik a Dharma szelleme. Akkor válik szükségessé a Dharma újra megfogalmazása.

Ez pontosan meg is történt a Teozófiai Társulat munkája következtében. A Rhishik, akik még mindig élnek, és akik valóban tudják, hogy mi a Szánátana Dharma, újra kiadták meghatározásukat a Dharmáról. Ez az újra való meghatározás néhány tanítványukon át történt, mint H. B. Blavatsky, H. S. Olcott, Annie Besant, C. W. Leadbeater és mások is. Ezek a tanítók közzé tették a fizikai feletti birodalmakban szerzett, és elsőkézből való tapasztalataik vagy tanulmányozásaik eredményeit, és mindez nem más, mint a Dharma újabb meghatározása. A teozófus írók állandóan hangoztatják, hogy ők semmi újat nem hirdetnek, hanem csak újra megszólaltatják az ősi igazságokat, itt-ott néhány újabb, idevonatkozó tényt adva hozzájuk. Bár Indiában a Dharmát több ezer éve ismerik, és voltak templomok és Guruk is, az idők múltával a Dharma tényleges szellemét oly kevésbé értékelték meg, hogy a Teozófiai Társulat Indiába érkezése, a modern India életének egyik legnagyobb eseménye volt. A Dharma teozófus magyarózinak tanításai tárták fel a komoly hinduk, buddhisták, dzsainisták, sőt még a mohamedánok előtt is, hogy milyen felbecsülhetetlen tanítások vannak szentírásaikban.

**AUM TAT SZAT AUM
AUM TA TVAM ASI AUM**

RÉGI KÍNAI KÉPECSKÉK

Írta: Dr. A.G. Vreede

Fordította: R.L., a "St Michael's News" 1949. júniusi számában
megjelent írás alapján.

Sjun Tse, a királvi fiú

Sokan akik elolvasták Siau Koo, a Senki különös történetét, megkérdezték: "Mi történt Sjun Tse-vel aki leesett a mozgó hegyről?"

Mit gondoltok? Természetesen megrázkódtatással zuhant bele az örült maskara sáros testébe, lüktető szívvel ébredt és azt gondolta, "Hogy milyen alig menekültem meg egy csúnya balesettől..." De hamarosan ismét elaludt és az átlényegült és boldogságtól ragyogó barátját, a Senkit látta maga előtt. "Gyere velem testvérem" - mondta Koo, " együtt kíséreljük megmászni a hegyet és nagy hőstettet hajtunk végre." Tse elindult. Koo mindenféle átjárókon vezette őt, amíg egy nagy tó fenekén találta magát. Az esze azt mondta neki, hogy víz alatt lévén nem tud lélegezni. "Segítség, megfulladok" - kiáltotta, természetesen mentálisan, mivel nem nagyon lehet víz alatt hangosan beszélni. "Ne figyelj oda", válaszolta a vezetője és éppen abban a pillanatban, amikor arra gondolt, hogy meg fog halni, nagy meglepetésére azt vette észre, hogy bár úgy tűnik megszűnt lélegezni, élt és tudatos volt, és természetesen nagyon érdekelt az új vizes környezetében. "Kövess engem, testvérem," - szólt Koo, "ne nagyon figyelj oda arra amit látsz". Ez a tanács éppen megfelelő volt, mivel hatalmas halak és másféle élőlények néztek Tse-re, mintha nagyon is szerették volna felfalni őt. De ami még rosszabb volt, csodálatos nők, szép arcúak és jó alakúak mosolyogtak csábítóan az emberi látogatókra. "Fordulj befelé" - szólt ismét Koo, "összpontosíts". Egy idő után felfelé meredő hegyhez érkeztek. Felfelé másztak és másztak, és hirtelen megszűnt a víz, és a két hegymászót friss és átható levegő atmoszférája vette körül. A nehézség az volt, hogy miként korábban, a hegy mozgott és forgott. Csobogott mintha folyó lenne. Koo most azt mondta: "Testvérem, most következik a próbád". Abban a pillanatban Tse azt hitte ismét lezuhan. "Ez a hegy önmagad része; használd az akaraterődöt, hogy a hegyet nyugalomban tartsad". "Én vagyok az a hegy?" gondolta Tse. Fura elgondolás; akár ember, akár hegy, az akaratom elég erős és azt mondom: állj nyugalomban te hegy". És a hegy nyugalomban volt, és nem minden nehézség nélkül, de Tse elérte a csúcát. Nem a hegymászás volt nehéz, hanem az akarat erőfeszítése, hogy a mozgó, csobogó hegyet formában tartsa. Azonban Tse teljes akaratával akarta és ez alkalommal sikerült neki.

"Nyugalomba állítottam a hegyet" - kiáltotta " nézd barátom, a szelek hajtják a felhőket, a hegyet nyugalomban tartom".

" Most érkezett a nagy pillanat", mondta Koo, "tartsd nyugalomban a hegyet és ugyanakkor fordulj még beljebb önmagadba, emeld fel szívedet a világ Szívéhez. Mond 'Szív a szívhez' " Miközben Tse befelé fordult és minden erejével azt kiáltva, hogy "szív a Szívhez", szinte elolvadt, mérete csökkent és ő maga a semmiség egy pontjában tűnt el. Elveszítette a rangját, a testét és úgy tűnt magát a Énjét is.... "Elvesztem" - gondolta, de ugyanabban a pillanatban felfogta, hogy elveszni boldogságot jelent; ezért így kiáltott fel: "Üdv az Apát bölcsességének! a senkinek, igen, valóban! ez üdvösség, igen! ez elhozza az Igazságot !"

Nem lehet azt mondani, hogy körülnézett, hanem inkább, hogy körös körül volt tudatos. Az volt ahol volt! Észlelései Koo-étól teljesen eltérőek voltak. Kapcsolatba került a négy látóhatárral, észrevette a felette lévő áttetsző, de mégis homályos misztériumot, az alatta lévő kristálytiszta jade padlózatot. "Ez valóban a menny temploma" gondolta. "Milyen hatalmas és nagyszerű!" Azután négy mindent felülmúló méretű Lényt vett észre, kozmikus arkangyalokat, és ugyanakkor osztozott a tudatukban. Északon hatalmas sárga, aranyszínű Lény volt, a rizsföldek és az aratás istennőinek kifejezésével; keleten gyöngyház és ezüst színű Lény volt, gondolkodó arccal, befelé fordult tekintettel; tiszta kék színű angyal volt nyugaton, akinek arca üdvösséget fejezett ki; és a háta mögött vörös és korálszínű gigantikus lény volt, élő láng amely a mennyek legmagasabb kiterjedésébe hatolt. Akkor abból a lángból csodálatos látványt nyújtó sárkány lépet elő, aki így szólt Tse-hez : "Királyi fiú, fajunk leszármazottja, őseink üdvözlétüket adják neked. Lásd hogyan vetjük az arany magot". Keleten lévő izzó oltárról két maroknyi izzó arany magot vett le. Két finom mozdulattal, két egymást keresztező félkörben vetette el azokat a magokat, és azt mondta: "Így vetjük el a királyi magot. - Te a Sárkány fia, gondozd a termésünket". És a magok keresztül estek azon ami jade padozatnak tűnt és eltűntek az alatta lévő szubsztancia hullámainak hajlataiban. "Miként időtlen idők óta, vetetek el őseink, úgy fogod egyszer a menny hatalmát a föld mátrixába (öntőformájába) vetni. Térj vissza! és gondozd a termésünket!"

És Sjun Tse örvénylő eséssel eset lefelé a tízezerszer tízezer dolog világába, és a maga idején követte apját és ellenállhatatlan hatalmú, mindent átfogó bölcsességű nagy császárrá lett.

- * - * - * - * -

A NEMZETKÖZI TEOZÓFIAI TÁRSULAT HÍREI

Ezek a hírek az ez év február eleje óta történeteket foglalják magukban.

Az **Adyarban működő Bölcsesség Iskolájának** 1996 október - decemberi félévében az alaptéma "A modern tudomány és az ősi bölcsesség".

Előadnak: Dr H.J.Arnika, a Poonai Egyetem Kémiai Tanszékének professzora, az okkult kémia és a modern fizika összefüggéseiről.
Prof. P. Krishna, fizikus.
Prof. C.T. Phan, biológus.
Dr. S. Inamdar, orvosi tudományok.

Az 1997. január - februári félév alaptémája: "Alkalmazott teozófia".

Előadnak: Radha Burnier, a Nemzetközi T.T. elnöke.
Mary Anderson, a Nemzetközi T.T. alelnöke.
Tran-Thi-Kim-Dieu a T.T. Európai Föderációjának elnöke.

Témák megoszlása: Teozófia alkalmazása a lélektanban.
Teozófia alkalmazása a környezetben.
Teozófia alkalmazása a művészetben.
Teozófia a misztikusok írásaiban.

Az **Új-Zealand-i T.T.** megalakulásának 100. évfordulóját ünnepelte ez év januárjában. Témák: Teozófiai erőfeszítések a következő 100 évben.
Szellemi alkimia. Cselekvő teozófia. Az emberiség jövője.
A teozófia prezentálása.

Afrika. Francia nyelvterületen: Kongóban, Togóban, Prof C.T.Phan előadásai és T.V. programjai.

Dél-Afrikai T.T.-ben "Bolygónk megújítása."

É. A. Egyesült Államok T.T. 110. évi közgyűlésen ez év júliusában:
Alaptéma: "Teozófia - hagyomány, kinyilatkoztatás, megújítás".
Radha Burnier: Az egyetemes etika a modern világban.
Joy Mills: A tudás, odaadás és tevékenység teozófiája.

Brazíliai T.T. Nemzetközi teozófiai iskola az ottani Teozófiai Intézetben.

Fejlődőképes teozófia.

A teozófia alkalmazása a társadalmi rekonstrukcióban.

Argentín T.T. Fiatal teozófusok nemzetközi összejövetele.

Európai Nemzetközi Teozófiai Központ Naardenben.

Rendezvények témái: A gnosztikusok. Kelta tanulmányok. A fegyelem és a szellemiség.

Finn T.T. Kreivilában: Prof. Henryk Skolimowski és Tran-Thi-Kim-Dieu:

"Az ember, mint a természet és a világegyetem része".

Német T.T. évi közgyűlése és nyári iskola Weimarban, július 18 - 24.-ig.

Alaptéma: "Teozófia - hagyomány és megújulás".

Előtte: július 16.-án illetve 17.-én a T.T. Európai Föderáció Végrehajtó Bizottsága és Intéző Bizottsága tartott megbeszéléseket aktuális teozófiai témákról. A M.T.T. elnöki megbízottak alkalma volt az egész rendezvényen résztvenni. **Oroszországban** szeptember végén teozófiai előadások: "Nevelés és önismeret" címmel.

Bulgáriából is jeleztek érdeklődést.

A MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT HÍREI

Az 1996-os évre az egész ország, és benne a M.T.T.-nek is érdekes évfordulók megünneplése és róluk megemlékezés a jellemző. A millicentenáriumi ünnepek és 1956. negyvenedik évfordulója van idén. A Magyar Teozófiai Társulat megalakulásának 90. évfordulója és egy kisebb évforduló: a hivatalos újraindulás hatodik évében vagyunk.

Az idei közgyűlésünket szeptember 28.-án szombaton 10 órai kezdettel tartottuk, ahol kissé részletesebb beszámolót hallottak a kedves tagtársak és megterveztük, igyekszünk megszervezni a következő munkaévadunk programjait, témáit.

Nehéz és ellentmondásos munkaév van mögöttünk. Az élet körülöttünk egyáltalán nem lett könnyebb és ez mindenképpen érezte a hatását a munkánkban. A május közepén lezárult 1995-96-os munkaévünkben, az előző közgyűlésünkön megbeszélteket nem sikerült maradéktalanul megvalósítani. De a havi egyszeri nyilvános előadások viszonylag sikeresek voltak. Június 6.tól 11.-ig voltak itt Kim-Diêu és Curt Berg, akik egy - egy előadást tartottak, amelyet érdekes beszélgetések követtek. Velük több függőben lévő és a további működésünkkel összefüggő kérdést sikerült megbeszélni.

Februárban kissé átdolgozva újra kiadtuk a **Bhagavad Gitát**. Eléggé elhúzódottan, de júliusban sikerült két új kiadványunk kinyomtatása:

H.P.B.- Ianthe Hoskins : **Az ezoterikus filozófia alapjai**,

C. W. Leadbeater: **Élet a halál után**.

Az Új-Elixír- ben teozófiai cikksorozat van folyamatban, amit Dr. Minya Klára tagtársunk ír meg és az elnöki megbízottal való egyeztetés után kerül a nyomdába. A sorozatnak elég komoly visszhangja van.

A **Képes Újsággal** és esetleg a **Magyar Nemzettel** is további sajtókapcsolatok és nyilvánosság van alakulóban.

Budapest, 1996. október 8.

R.L.

**A Magyar Teozófiai Társulat kiadásában
az alábbi magyar nyelvű könyvek
kaphatók:**

1. ALCYONE:	A Mester lábainál.
2. A. BESANT:	A sors törvénye.
3. A. BESANT:	Az újraszületés törvénye.
4. A. BESANT:	Bevezetés a jógába.
5. A. BESANT:	Az Ősi Bölcsesség.
6. BHAGAVAD GITA	(Az isteni ének).
7. H.P. BLAVATSKY:	Gyakorlati okkultizmus.
8. H.P. BLAVATSKY:	A Csend Hangja.
9. H.P. BLAVATSKY:	Dzyan Könyve.
(Kivonat a Titkos Tanítás -ból).	
10. H.P. BLAVATSKY:	Az ezoterikus filozófia alapjai.
11. M. COLLINS:	Világosság az ösvényen.
12. HILD KÁROLYNÉ:	A Grál-misztérium
ezoterikus jelentése.
13. C. JINARAJADASA:	Ami van és ami lesz.
14. C. JINARAJADASA:	Amit a teozófus hisz.
15. C.W. LEADBEATER:	A Csakrák.
16. C.W. LEADBEATER:	Élet a halál után.
17. J.G. PATTERSON:	A Létezés misztériumai.
18. Minden vallás egyesülése közös imáadásban.	
19. Teozófia és a Teozófiai Társulat.	
20. KAHLIL GIBRAN:	A próféta.

Előkészületben:

H.P. BLAVATSKY: A titkos tanítás.

MAGYAR TEOZÓFIAI TÁRSULAT
1065 BUDAPEST
VI., Bajcsy-Zsilinszky út 51. I. em. 5.
Telefon: 153-4472

A TEOZÓFIA ÉS A TEOZÓFIAI TÁRSULAT

A Teozófiai Társulatot New Yorkban alapították 1875-ben és az indiai Madrasban vált testületté 1905-ben. Teljesen felekezet nélküli társulása olyan embereknek, akik az igazságot keresik, az általános testvériséget akarják előmozdítani, a toleranciát megvalósítani, az előítéleteket csökkenteni és a vallások, nemzetek és fajok lényegbeli egységét hangsúlyozni.

HÁRMAS CÉLJA:

- Első:** Megalkotni az emberiség egyetemes testvériségének egyik magvát nemzetiségi, vallási, társadalmi osztálybeli, nemi és faji megkülönböztetés nélkül.
- Második:** Támogatni a vallások, bölceletek és tudományok összehasonlító tanulmányozását.
- Harmadik:** Kutatni a természetet még fel nem ismert törvényeit és az emberben rejlő erőket.

A Teozófiai Társulat nem vallhatja kizárólag magáénak a teozófiát, a teozófia ellenben magáénak vallhatja a Teozófiai Társulatot.

A Teozófiai Társulat tagjai olyan tanulmányozó és kutató emberek, akik:

- vagy a világ valamelyik vallásához, vagy egyikhez sem tartoznak,
- a fent említett három cél elismerése révén egyesültek azért, hogy elismítsák a vallások ellentéteit, és hogy összehozzanak jóakarató embereket, bármilyen legyen is a véleményük,
- együtt kívánják tanulmányozni a vallási és egyéb igazságokat és tanulmányaik eredményét másokkal is közölni óhajtják.

A kapocs, mely őket összetartja, nem egy közös vallás hirdetése, hanem az igazság keresése, valamint az egyetemes testvériségben való hit. Azt vallják, hogy az igazságot tanulás, megfontolás, tiszta élet, a magasztos eszmények iránti odaadás, cselekvés és szolgálat útján kell keresni. Az igazságot pedig olyan jutalomnak tartják, amelyre törekedni kell, mert az nem dogma, melyet tekintélyek kényszerítenek az emberre. Azt tartják, hogy a hit az egyéni tanulás vagy az egyéni intuíció eredménye kell hogy legyen, nem pedig megelőzője. Alapja pedig a tudás, ne mások állítása legyen. Toleranciájukat mindenkire, még a békétlenekre is kiterjesztik, és ezt nem mint előjogot, hanem mint kötelességet gyakorolják; a tudatlanságot meg akarják szüntetni, nem pedig büntetni. Minden vallásban az Isteni Bölcsesség részleges kifejezését látják, inkább a tanulmányozást ajánlják, mint az elítélést, inkább a gyakorlást, mint a ténitést. Jelszavuk a béke, céljuk az igazság.